

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1 i art. 5 ust. 3 i 4 dyrektywy Rady 85/73/WE z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej świeżego mięsa, w tym drobiowego (Dz.U. L 32, str. 14), zmienionej dyrektywą Rady 97/79/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. (Dz.U. L 24, str. 31), oraz art. 27 ust. 2, 4 i 10 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 776/2006 z dnia 23 maja 2006 r. (Dz.U. L 136, str. 3) — Przepisy krajowe dotyczące kontroli sanitarnych mięsa umożliwiające nałożenie obok opłaty wspólnotowej specjalnej opłaty za koszty badań bakteriologicznych świeżego mięsa

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-275/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Wspólnotowy tranzyt zewnętrzny — Karnety TIR — Cła — Środki własne Wspólnot — Udostępnienie — Termin — Odsetki za zwłokę — Zasady księgowania)

(2009/C 113/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Wilms, M. Velardo i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoch (Przedstawiciele: I. Braguglia et G. Albenzio, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 8 i 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 155, s. 1), oraz art. 6 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, które z mocą od dnia 31 maja 2000 r. zostało zastąpione rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 1150/2000 z dnia 22 maja 2000 r. wykonującym decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz.U. L 130, s. 1) — Zasady rachunkowości — Odsetki za zwłokę należne w przypadku spóźnionej zapłaty środków własnych

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Niemcy) — Firma Baumann GmbH przeciwko Land Hessen

(Sprawa C-309/07) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Opłaty związane z inspekcjami i kontrolami weterynaryjnymi — Dyrektywa 85/73/EWG)

(2009/C 113/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Firma Baumann GmbH

Strona pozwana: Land Hessen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hessischer Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 5 ust. 3 oraz pkt 1 i 2 lit. a) i pkt 4 lit. a) i b) rozdziału I załącznika A do dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych świeżego mięsa dyrektywami mięsa drobiowego (Dz.U. L 32, s. 14), zmienionej dyrektywą Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. (Dz.U. L 162, s. 1) — Regulacja wprowadzająca rozróżnienie między ubojem w wielkich zakładach a innymi operacjami uboju, dokonująca degresywnego ustalenia stawek opłaty dla różnych gatunków zwierząt i zwiększająca opłaty w odniesieniu do uboju poza normalnymi godzinami.

Sentencja

- 1) Punkt 4 lit. a) rozdziału I załącznika A do dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych objętych dyrektywami 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r., należy interpretować w ten sposób, że nie uprawnia on państw członkowskich do odstąpienia od struktury opłat przewidzianej w pkt 1 i pkt 2 lit. a) rozdziału I załącznika A i pobierania opłaty, której wysokość jest zróżnicowana stosownie do wielkości zakładów i zostaje ustalona degresywnie w zależności od liczby zabitych zwierząt, z podziałem na rodzaje zwierząt.